

които написаха послѣ и главни статии по нея. В. Times, който бѣше пратилъ на банкетъ, както и нѣкои други още вѣстници, специаленъ reporter, я обнародва пѣпълно съ изоставяне края по съкращение. За сега имамъ прѣдъ себе си цѣлия отчетъ за този банкетъ заедно съ съкратената рѣчь въ „Dailly News“, отъ 10 октомрия 1876 год.

Този день, обаче, не се свърши за насъ само съ тоя банкетъ. Отъ Westminster насъ ни заведоха въ *Хайдъ-паркъ* (Hyde Parc), грамадния и прочутия паркъ въ Лондонъ. Тамъ бѣше устроенъ единъ чудовищень, единъ многохиляденъ митингъ противъ турскитѣ свирѣпства и въ полза на България. Когато се доближихме близу до устроената за ораторитѣ естрада азъ не мога описа френетическитѣ викове и ржкоплѣскания, съ които този многохиляденъ народъ посрѣщна и поздрави българскитѣ делегати. То не бѣше посрѣщане, то бѣше цѣла овация. На всички очитѣ бѣха вперени въ тия български делегати, покъртени до дъното на душата си и неволно просълзени прѣдъ това тъй тържествено избухване отъ съчувствие и любовъ къмъ народа, когото прѣдставляваха. По съвѣта, по настойчивость даже на придружаещитѣ ги приятели, тѣ трѣбаше слѣдъ многото въодушевени оратори, които всички съ пламенно слово защитаваха България и настояваха да се земе резолюция, че английскиятъ народъ ще работи неотстъпно за освобождението ѝ отъ турското иго, трѣбаше да кажатъ и българскитѣ делегати нѣщо къмъ събрания многохиляденъ народъ. Съ нѣколко попрѣговорени на самѣ английски думи Балабановъ, обиколень и насърдченъ отъ казанитѣ приятели, изправи се заедно съ другаря си на естрадата и просълзенъ благодари прочувствено на събрания многохиляденъ народъ за тия му горещи симпатии къмъ тъй